



---

Sesijas dokuments

---

**B9-0219/2022**

26.4.2022

## REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumu B9-0000/2022, uz kuru jāsniedz mutiska atbilde

saskaņā ar Reglamenta 136. panta 5. punktu

par Ukrainā notiekošā kara ietekmi uz sievietēm  
(2022/2633(RSP))

***Robert Biedroń***

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par Ukrainā notiekošā kara ietekmi uz sievietēm (2022/2633(RSP))**

*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 78. un 83. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) 1998. gada 17. jūlija Romas statūtus,
- ņemot vērā Ženēvas konvencijas, jo īpaši Konvenciju (IV) par civiliedzīvotāju aizsardzību kara laikā,
- ņemot vērā ANO 1993. gada 20. decembra Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobra Rezolūciju 1325 par sievietēm, mieru un drošību un tās turpmākās rezolūcijas 1820 (2008. gada 19. jūnijs), 1888 (2009. gada 30. septembris), 1889 (2009. gada 5. oktobris), 1960 (2010. gada 16. decembris), 2106 (2013. gada 24. jūnijs), 2122 (2013. gada 18. oktobris), 2242 (2015. gada 13. oktobris), 2467 (2019. gada 23. aprīlis) un 2493 (2019. gada 29. oktobris),
- ņemot vērā ANO 1961. gada 30. augusta Konvenciju par apatridisma samazināšanu,
- ņemot vērā 2018. gada ANO Globālo paktu par bēgļiem,
- ņemot vērā ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas 2020. gada 6. novembra Vispārējo ieteikumu Nr. 38 (2020) par sieviešu un meiteņu tirdzniecību globālās migrācijas kontekstā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2011. gada 11. maija Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija),
- ņemot vērā Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvu 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas<sup>1</sup> (Pagaidu aizsardzības direktīva),
- ņemot vērā Padomes 2022. gada 4. marta Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382, ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē konstatē no Ukrainas pārvietoto personu masveida pieplūduma esamību un nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu<sup>2</sup>,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES

---

<sup>1</sup> OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

<sup>2</sup> OV L 71, 4.3.2022., 1. lpp.

par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI<sup>3</sup>,

- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 14. aprīļa paziņojumu par ES Stratēģiju cilvēku tirdzniecības apkarošanai 2021.–2025. gadā (COM(2021)0171),
  - ņemot vērā Komisijas 2022. gada 23. marta paziņojumu par to personu uzņemšanu, kuras bēg no kara Ukrainā: Eiropas sagatavošana vajadzību apmierināšanai (COM(2022)0131),
  - ņemot vērā Komisijas 2022. gada 8. marta priekšlikumu direktīvai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu (COM(2022)0105),
  - ņemot vērā 2022. gada 1. marta rezolūciju par Krievijas agresiju pret Ukrainu<sup>4</sup>,
  - ņemot vērā 2022. gada 7. aprīļa rezolūciju par ES aizsardzību bērniem un jauniešiem, kas bēg no kara Ukrainā<sup>5</sup>,
  - ņemot vērā 2020. gada 23. oktobra rezolūciju par dzimumu līdztiesību ES ārpolitikā un drošības politikā<sup>6</sup>,
  - ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos kopīgo paziņojumu “ES Dzimumu līdztiesības rīcības plāns (GAP) III: Vērienīga programma dzimumu līdztiesībai un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanai sievietēm ES ārējā darbībā” (JOIN(2020)0017),
  - ņemot vērā jautājumu Komisijai par Ukrainā notiekošā kara ietekmi uz sievietēm (O-00000/2022 – B9-0000/2022),
  - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 5. punktu un 132. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā Krievijas iebrukuma Ukrainā dēļ liels skaits cilvēku ir bijuši spiesti pamest valsti; tā kā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR) sniegto informāciju kopš 2022. gada 24. februāra, kad Krievija sāka militāru agresiju pret Ukrainu, bēgļu gaitās no Ukrainas uz ES ir devušies aptuveni 5 miljoni cilvēku<sup>7</sup>; tā kā tiek lēsts, ka 90 % bēgļu ir sievietes un bērni<sup>8</sup>;
- B. tā kā Ukrainā ir pārvietots vēl 7,1 miljons<sup>9</sup> cilvēku, to vidū sievietes un bērni, kuriem nepieciešama medicīniskā un garīgās veselības aprūpe, nodarbinātības iespējas, pienācīga izglītība bērniem un izmitināšana, kā arī aizsardzība pret seksuālu un ar

<sup>3</sup> OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

<sup>4</sup> Pieņemtie teksti, P9\_TA(2022)0052.

<sup>5</sup> Pieņemtie teksti, P9\_TA(2022)0120.

<sup>6</sup> OV C 404, 6.10.2021., 202. lpp.

<sup>7</sup> <https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine>

<sup>8</sup> <https://www.unrefugees.org/emergencies/ukraine/>

<sup>9</sup> <https://www.iom.int/news/71-million-people-displaced-war-ukraine-iom-survey>

dzimumu saistītu vardarbību; tā kā 13,5 % šo nesēn pārvietoto personu iepriekš tika pārvietotas 2014.–2015. gadā; tā kā iekšējā pārvietošana rada slogu Ukrainas pašvaldībām, tā kā īpaši ir skartas sievietes reģionos, kurus uzskata par tranzīta reģioniem; tā kā ir jānodrošina pienācīgs atbalsts pašvaldībām, kas uzņem iekšzemē pārvietotas personas;

- C. tā kā sievietes bieži ierodas ES kopā ar saviem bērniem vai savas paplašinātās ģimenes un draugu bērniem; tā kā līdz šim ir reģistrēti aptuveni 2300 nepavadīti nepilngadīgie; tā kā starptautisko organizāciju ziņojumos ir aplēsts lielāks skaits; tā kā bērni no aprūpes iestādēm, piemēram, bērnu namiem, netiek uzskatīti par nepavadītiem; tā kā vairāk nekā 2300 bērnu ir nolaupti un piespiedu kārtā pārvietoti uz Krieviju;
- D. tā kā aptuveni 2,8 miljoni cilvēku ir devušies bēgļu gaitās uz Poliju, aptuveni 763 000 — uz Rumāniju, 476 000 — uz Ungāriju un 346 000 — uz Slovākiju; tā kā ievērojama daļa bēgļu turpina ceļot uz citām dalībvalstīm; tā kā aptuveni 1 miljons bēgļu ir pārcēlušies no Polijas uz citām dalībvalstīm, bet 1,5 miljoni bēgļu ir palikuši Polijā, tādējādi tā ir ES valsts ar vislielāko bēgļu īpatsvaru uz vienu iedzīvotāju; tā kā otro vietu šādu valstu vidū patlaban ieņem Austrija, kurai seko Čehijas Republika un Igaunija<sup>10</sup>; tā kā sievietes, kurām nav kontaktpersonu tādās valstīs kā Polija, tiek izmitinātas publiskās kopmītnēs un sporta zālēs; tā kā ar šiem pagaidu risinājumiem vien nepietiek un ir jāizstrādā sistēmiski risinājumi, lai nodrošinātu, ka sievietes nepaliek publiskās patversmēs, kur tās saskaras ar nabadzību un piedzīvo turpmākas traumas; tā kā sievietēm, jo īpaši grūtniecēm, vecāka gadagājuma sievietēm un no seksuālas vardarbības cietušām sievietēm, ir steidzami vajadzīga droša izmitināšana;
- E. tā kā aptuveni 428 000 bēgļu ir pametuši Ukrainu caur Moldovu; tā kā Moldovā joprojām uzturas aptuveni 100 000 bēgļu, kas rada lielu slogu valsts infrastruktūrai un pakalpojumiem; tā kā ES solidaritātes platformas kontekstā septiņas ES dalībvalstis, to vidū Austrija, Francija, Vācija, Īrija, Lietuva, Nīderlande un Spānija, kā arī Norvēģija, līdz šim ir apņēmušās uzņemt 14 500 cilvēku, kas šķērso Moldovu;
- F. tā kā humanitārās un pārvietošanas krīžu laikā sievietes un meitenes ir īpaši apdraudētas, jo viņas joprojām nesamērīgi cieš no diskriminācijas dzimtes normu un ar dzimumu saistītas vardarbības dēļ; tā kā lielākajai daļai pirmo ieceļojušo Ukrainas bēgļu ES teritorijā bija kontaktpersonas, taču vairumam cilvēku, kas ierodas tagad, nav kontaktpersonu vai atbalsta tīkla ES;
- G. tā kā ES iedzīvotāji, pilsoniskā sabiedrība un dalībvalstis uz Ukrainas bēgļu ieceļošanu ir reaģējuši ar līdz šim nepieredzētu solidaritāti; tā kā Eiropas Savienības Padome pirmo reizi ir aktivizējusi Pagaidu aizsardzības direktīvu (PAD), kas vismaz vienu gadu (ar iespēju šo termiņu pagarināt) nodrošina aizsardzības saņēmējiem uzturēšanās atļaujas un piekļuvi nodarbinātībai, piemērotai izmitināšanai vai mājoklim, sociālajai palīdzībai vai vajadzības gadījumā — iztikas līdzekļiem, veselības un medicīniskajai aprūpei un nepilngadīgajiem — piekļuvi izglītībai, kā arī dod ģimenēm iespēju atkalapvienoties;
- H. tā kā PAD tiek piemērota diezgan nevienmērīgi un vismaz astoņas dalībvalstis ir

<sup>10</sup>[https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine#:~:text=Share%20this%20page%3A-.Ukraine%20Situation%3A%20Moldova%20Refugee%20Border%20Monitoring,\(14%2D03%2D2022\)&text=A%20most%20three%20million%20refugees%20have%20displaced%20to%20Moldova%20\(UHCR\)](https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine#:~:text=Share%20this%20page%3A-.Ukraine%20Situation%3A%20Moldova%20Refugee%20Border%20Monitoring,(14%2D03%2D2022)&text=A%20most%20three%20million%20refugees%20have%20displaced%20to%20Moldova%20(UHCR))

izvēlējušās tās darbības jomā neiekļaut personas ar ilgtermiņa uzturēšanās atļaujām un citus trešo valstu valstspiederīgos Ukrainā; tā kā atzīti bēgļi Ukrainā un citi bēgļi, kas saņem līdzvērtīgu aizsardzību, bieži vien nevar ceļot pa ES, jo dažas dalībvalstis neatzīst viņu ceļošanas dokumentus; tā kā tā ir liela problēma sievietēm, kuras tiek pārvietotas otro reizi<sup>11</sup>;

- I. tā kā līdz šim lielāko daļu centienu atvieglot situāciju bēgļiem, no kuriem lielākā daļa ir sievietes, ir veikušas NVO, kas darbojas uz vietas, pilsoniskā sabiedrība un brīvprātīgie, kā arī vietējā valdība un iestādes; tā kā ir vajadzīgs nepārtraukts atbalsts, lai nodrošinātu labu sadarbību starp vietējām organizācijām un starptautiska līmeņa organizācijām, un tā kā to koordinācija kopš konflikta sākuma un bēgļu plūsmas ir uzlabojusies; tā kā nozīmīgu daļu organizēšanas darbību uzņēmējvalstīs veic vietējās struktūras; tā kā dalībvalstīm ir juridisks pienākums nodrošināt bēgļu aizsardzību saskaņā ar starptautiskajām un ES tiesībām, arī PAD, un tādēļ tām ir jāpastiprina centieni atvieglot koordināciju uz vietas un nodrošināt labāku uzdevumu sadali;
- J. tā kā īpaša uzmanība būtu jāpievērš to bēgļu stāvoklim, kuras saskaras ar interseksionālu diskrimināciju, piemēram, romu sievietēm, bezvalstniecēm, sievietēm ar invaliditāti, migrantēm, rasu diskriminācijai pakļautām sievietēm un *LGBTIQ+*, arī transpersonām, kuru identitāte var netikt atzīta, jo īpaši Polijā un Ungārijā, kur ir veikti pasākumi pret *LGBTIQ+*; tā kā īpaša uzmanība būtu jāpievērš arī robežšķērsošanas vietās rasu diskriminācijai pakļautām sievietēm un trešo valstu valstspiederīgajiem; tā kā par diskrimināciju un ar dzimumu saistītu vardarbību, ar ko šīs sieviešu grupas saskaras pie robežām, bieži vien netiek ziņots un šī diskriminācija un vardarbība netiek dokumentēta, tātad tā paliek nepamanīta;
- K. tā kā vecāka gadagājuma sievietes, jo īpaši tās, kurām nav kontaktpersonu ES, bez ģimenes vai plašākām kopienas saitēm bieži ir pakļautas izolētības riskam; tā kā valodas barjeru dēļ un sociālo un atbalsta pakalpojumu, arī zāļu un pārtikas pieejamības, trūkuma dēļ viņas ir īpaši neaizsargātas;
- L. tā kā karš Ukrainā specifiskos veidos ietekmē sievietes, to vidū tās, kuras saskaras ar interseksionālu diskrimināciju, un saasina jau pastāvošo nevienlīdzību; tā kā lielākā daļa mājsaimniecību Ukrainā tagad ir atkarīgas no sievietēm un ir nestabilā un ļoti neaizsargātā situācijā, jo Ukrainā joprojām ir liels pārtikas, ūdens un energoapgādes trūkums;
- M. tā kā daudzas sievietes ir palikušas Ukrainā un mobilizējušās cīņai vai nemilitāra atbalsta sniegšanai; tā kā aptuveni 15 % no Ukrainas militārajiem spēkiem ir sievietes un patlaban kaujas laukā ir aptuveni 300 000 sieviešu; tā kā sievietes arī veido otro aizsardzības līniju, kas sniedz nemilitāru atbalstu un nodrošina vitāli svarīgu loģistiku, arī palīdzību civiliedzīvotāju evakuācijā; tā kā Ukrainā ir atstātas novārtā sievietes, kurām vai nu nav atļauts pamest valsti, piemēram, kuras strādā kritiskās infrastruktūrās, vai kuras nevēlas vai nevar pamest valsti;
- N. tā kā arvien biežāk tiek saņemti neoficiāli ziņojumi no izdzīvojušajiem un arī izlūkdienu ziņojumi par seksuālas vardarbības izmantošanu konfliktā; tā kā arvien

---

<sup>11</sup><https://ecre.org/wp-content/uploads/2022/03/Information-Sheet-%E2%80%93-Access-to-territory-asylum-procedures-and-reception-conditions-for-Ukrainian-nationals-in-European-countries.pdf>

biežāk tiek ziņots, ka Krievijas armija par kara ieroci pret Ukrainas civiliedzīvotājiem arvien vairāk izmanto izvarošanu, seksuālu uzmākšanos, spīdzināšanu, masveida nāvessodu izpildi un genocīdu;

- O. tā kā seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības izmantošana par ieroci ir kara noziegums un tādēļ par to būtu jāsauc pie atbildības saskaņā ar starptautisko tiesību noteikumiem un Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem, jo īpaši to 7. un 8. pantu, kuros izvarošana, seksuāla vardarbība, piespiedu prostitūcija, piespiedu grūtniecība un piespiedu sterilizācija un jebkāda veida seksuāla vardarbība ir definētas kā noziegumi pret cilvēci un kara noziegumi un pielīdzinātas spīdzināšanai un citiem smagiem kara noziegumiem neatkarīgi no tā, vai šādus nodarījumus, arī tos, kas saistīti ar seksuālu un cita veida vardarbību pret sievietēm un meitenēm, sistemātiski veic starptautisku vai iekšēju konfliktu laikā;
- P. tā kā no seksuālās vardarbības cietušās personas Starptautiskajā Krimināltiesā joprojām nesahem pietiekamu taisnīgumu un tā kā ir bijuši gadījumi, kad šajā jomā pieņemti notiesājoši spriedumi tiek atcelti (spriedums lietā pret *Jean-Pierre Bemba* no Kongo Demokrātiskās Republikas);
- Q. tā kā nopietnas bažas joprojām rada tas, ka bēgļiem, arī uzņemšanas centros esošiem bēgļiem, nav pieejami un piekļūstami atbilstoši pakalpojumi, kas paredzēti ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušajiem; tā kā ir ļoti svarīgi, lai reakcija uz šo krīzi ietvertu ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanu un tūlītējas reaģēšanas pakalpojumus;
- R. tā kā Ukrainas kara izraisītā masveida pārvietošana un bēgļu plūsma rada labvēlīgus apstākļus cilvēku tirdzniecības pieaugumam; tā kā ir saņemti nozīmīgi neoficiāli ziņojumi par cilvēku tirdzniecības risku, kam pakļauti bēgļi, jo īpaši sievietes un nepavadīti bērni, kas nonākuši cilvēku tirgotāju rokās vai tiek uzskatīti par pazudušiem, un cilvēku tirgotāji bieži vien ļaunprātīgi izmanto bēgļu neaizsargāto situāciju, abpus robežām vai dzelzceļa stacijās un autoostās uzdodoties par transporta pakalpojumu sniedzējiem;
- S. tā kā patlaban Ukrainā ir aptuveni 80 000 sievietes, kas gaida dzemdības; tā kā situācija uz vietas ir sarežģīta un tāpēc sievietēm, kuras joprojām atrodas valstī, nav pienācīgas piekļuves seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un ar to saistītajām tiesībām; tā kā piekļuve seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un ar to saistītajām tiesībām (SRVT) kļūst arvien sarežģītāka arī bēgļiem, kas ierodas ES;
- T. tā kā sievietēm ir nepieciešama piekļuve pilnam seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumu klāstam, arī kontracepcijai, avārijas kontracepcijai, likumīgam un drošam abortam, pirmsdzemdību aprūpei un kvalificēta personāla palīdzībai dzemdību laikā; tā kā recepšu izrakstīšanas prasību dēļ piekļuve avārijas kontracepcijai Polijā un Ungārijā ir būtiski ierobežota; tā kā Polijā, Rumānijā un Slovākijā pastāv ekonomiski šķēršļi, kas traucē piekļūt šādiem seksuālās un reproduktīvās veselības un ar to saistīto tiesību pamatpakalpojumiem, jo valsts veselības apdrošināšanas vai subsīdiju shēmas tos nesedz un tas rada būtiskus ar izmaksām saistītus šķēršļus, jo bēgļiem visas izmaksas ir jāsedz no savas kabatas vai jālūdz vietējo pilsoniskās sabiedrības organizāciju palīdzība izmaksu segšanā; tā kā Polijā ir spēkā gandrīz pilnīgs aborta aizliegums;
- U. tā kā aizstāvji un NVO saņem simtiem zvanu no grūtniecēm, kuras bēg no Ukrainas un

Polijā ieviestā *de facto* aborta aizlieguma dēļ nevar izbeigt grūtniecību; tā kā Slovākijā medicīniskais aborts, ko veic agrīnā grūtniecības posmā, nav likumīgs un Ungārijā tas nav pieejams; tā kā Krievijas agresori konflikta laikā ir izvarojuši daudzas sievietes, izšķiroša nozīme ir piekļuvei avārijas kontracepcijai, pēckontakta profilaksei un drošiem un likumīgiem aborta pakalpojumiem Ukrainā, uzņēmējvalstīs un tranzīta valstīs; tā kā visām uzņēmējvalstīm, arī Polijai, ir jāpilda savas saistības, tai skaitā valsts tiesību aktos noteiktās saistības, lai sievietēm, kurām grūtniecība iestājusies izvarošanas rezultātā, nodrošinātu piekļuvi abortam;

- V. tā kā Ukrainas tiesību akti atļauj surogāciju un Ukraina veido vairāk nekā ceturto daļu no pasaules komerciālās surogācijas tirgus un tiek lēsts, ka katru gadu šajā valstī piedzimst 2000 līdz 2500 bērnu, ko iznēsājušas surogātmātes; tā kā kara dēļ surogātmātes saskaras ar lielām grūtībām uzņemties atbildību par grūtniecību; tā kā dažas surogācijas aģentūras ir lūgušas surogātmātes nebēgt no Ukrainas pirms dzemdībām; tā kā karš daudziem vecākiem ir liedzis satikt savus jaundzimušos,
1. atkārtoti pauž visstingrāko nosodījumu par nelikumīgo, neprovocēto un nepamatoto Krievijas Federācijas militāro agresiju pret Ukrainu un iebrukumu Ukrainā un nosoda visus kara noziegumus, kas pastrādāti pret civiliedzīvotājiem, arī sievietēm un meitenēm visā viņu daudzveidībā;
  2. atkārtoti aicina ES iestādes strādāt pie tā, lai Ukrainai ātri piešķirtu ES kandidātvalsts statusu saskaņā ar LES 49. pantu un pamatojoties uz nopelniem, un tikmēr turpināt darbu pie Ukrainas integrācijas ES vienotajā tirgū saskaņā ar asociācijas nolīgumu, lai pienācīgi aizsargātu Ukrainas sievietes un meitenes;
  3. atzinīgi vērtē solidaritāti, ko ES iedzīvotāji, pilsoniskā sabiedrība, dalībvalstis un ES kopumā ir izrādījuši Ukrainai un cilvēkiem, kuri bēg no Ukrainas; norāda, ka kopš kara sākuma ar vietējo pilsoniskās sabiedrības organizāciju, jo īpaši vietējo sieviešu organizāciju, kā arī brīvprātīgo, vietējo pašvaldību un vietējo pārvaldes iestāžu un valstu valdību, jo īpaši kaimiņos esošo dalībvalstu un trešo valstu valdību starpniecību, ir veikti pasākumi nolūkā atvieglot no Ukrainas bēgošo sieviešu stāvokli;
  4. uzsver, ka jebkura veida diskriminācija, tostarp valstspiederības, uzturēšanās statusa, ticības vai reliģijas, ādas krāsas, etniskās piederības, dzimuma, vecuma, seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes, sociālekonomiskās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, invaliditātes vai valodas dēļ, ir nepieņemama un ir aktīvi jānovērš;
  5. prasa Komisijai nodrošināt PAD pareizu un pilnīgu īstenošanu visās 27 dalībvalstīs un garantēt, ka bēgles, kuras bēg no kara Ukrainā, var pilnībā izmantot tajā paredzētās tiesības, jo īpaši attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumiem, maternitāti, bērnu aprūpi un piekļuvi darba tirgum; uzskata, ka šīs direktīvas piemērošanas uzraudzībai saskaņā ar ES un Ukrainas Parlamentārās asociācijas komitejas atjaunināto mandātu vajadzētu būt minētās komitejas uzdevumam; prasa, lai PAD īstenošana noritētu raiti un vienmērīgi, panākot tās vienmērīgu piemērošanu trešo valstu valstspiederīgajiem ar ilgtermiņa uzturēšanās atļaujām un citām tādu trešo valstu valstspiederīgo grupām, kuri bēg no kara Ukrainā;
  6. stingri nosoda seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības izmantošanu kā kara ieroci un uzsver, ka šāda rīcība ir kara noziegums, kā arī seksuālu un ar dzimumu saistītu



vardarbību tranzīta centros Ukrainā un ES teritorijā; pauž bažas par to, ka arvien biežāk tiek ziņots par cilvēku tirdzniecību, seksuālu vardarbību, ekspluatāciju, izvarošanu un ļaunprātīgu izmantošanu, ar ko saskaras sievietes un bērni, kuri bēg no Ukrainas un ierodas Eiropā; aicina ES valstis ņemt vērā sieviešu un meiteņu īpašās vajadzības uzņemšanas centros un nodrošināt, ka vietējās kopienās visām grupām saprotamā valodā un formātā ir nekavējoties pieejami ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas pakalpojumi, kā arī nosūtījumu un sūdzību izskatīšanas mehānismi; aicina ES valstis, uzņēmējvalstis un tranzītvalstis garantēt piekļuvi seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību pakalpojumiem, jo īpaši ārkārtas kontracepcijai, pēckontakta profilaksei un abortiem, tostarp izvarošanas upuriem; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt vietējās, valsts mēroga un starptautiskās organizācijas, kuras sniedz pakalpojumus un patvērumu ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušajām sievietēm un meitenēm bēgļu vidū;

7. atzinīgi vērtē no bruņotiem konfliktiem bēgošu sieviešu iekļaušanu Komisijas priekšlikumā direktīvai par vardarbību dzimuma dēļ un tajā pausto lūgumu sniegt īpašu atbalstu; norāda, ka pārvietoto personu un bēgļu plūsmā no Ukrainas ir raksturīga liela dzimumstruktūras nelīdzsvarotība; aicina ES uz krīzi reaģēt dzimumsensitīvā veidā un kā prioritāti izvirzīt aizsardzību pret seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību un visu no Ukrainas nākošo un valsti vēl nepametušo bēgļu piekļuvi būtiskiem seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem;
8. uzsver, ka ir nepieciešams specializēts atbalsts sievietēm un meitenēm, kas pārcietušas vardarbību vai seksuālu vardarbību vai ir bijušas tās liecinieces, un aicina dalībvalstis izveidot šādas atbalsta programmas, ar kurām viņām sniegtu pietiekamu psiholoģisko un garīgās veselības atbalstu un konsultācijas, kas nepieciešamas, lai pārvarētu traumatisko pieredzi; uzsver, ka Ukrainā un ES ir jāizveido pienācīgi ziņošanas un dokumentēšanas mehānismi, tostarp ir jākoordinē cietušo liecību vākšana, lai būtu iespējams celt prasību un uzsākt kriminālvajāšanu SKT un saukt vainīgos pie atbildības; aicina ES atbalstīt šos centienus ar finansējumu, speciālām zināšanām un no loģistikas viedokļa; *uzsver, ka ir svarīgi izveidot platformu, kurā reģistrēt ar karu saistītas seksuālas vardarbības un ar dzimumu saistītas vardarbības gadījumus arī tāpēc, lai šajā nolūkā nodrošinātu pienācīgus apstākļus, piemēram, specializētus tulkus;*
9. uzsver, ka sievietēm un meitenēm konflikta un pārvietošanas laikā ir vajadzīga pastāvīga piekļuve seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem (SRVP), tostarp piekļuve drošai piegādei, ģimenes plānošanas pakalpojumiem, likumīgiem un drošiem abortiem vai izvarošanas klīniskai pārvaldībai; prasa nodrošināt finansējumu būtisku un dzīvību glābjošu SRVP nodrošināšanai saskaņā ar ANO obligāto sākotnējo pakalpojumu paketi; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu nodrošināt triāžas centrus uzņēmējās valstīs, lai sniegtu bēgļiem neatliekamo veselības aprūpi un nodrošinātu viņu tūlītēju pārvietošanu uz citām ES dalībvalstīm; uzsver, ka šiem triāžas centriem ir jāapzina steidzamas SRVP vajadzības, piemēram, ārkārtas kontracepcija, likumīga un droša aborta pakalpojumi un neatliekamā aprūpe dzemdībās, kā arī eksperti seksuālās un ar dzimumu saistītas vardarbības jomā; aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot papildu pasākumus, ES fondus un mehānismus, lai reaģētu uz ukraiņu vajadzību pēc aizsardzības pret seksuālo un ar dzimumu saistītu vardarbību un ukraiņu SRVT vajadzībām, jo īpaši pieprasot iekļaut seksuālās un reproduktīvās veselības preces Savienības civilās aizsardzības mehānismā un nosūtot veselības aprūpes komplektus, tostarp kontracepcijas līdzekļus un seksuālās un reproduktīvās veselības komplektus, uz



Ukrainu un kaimiņos esošajām tranzīvalstīm vai bēgļu uzņēmējām valstīm, it sevišķi uz valstīm, kurās šie resursi vajadzīgi, lai pārvarētu valstī noteiktos ierobežojumus attiecībā uz SRVT;

10. uzsver, ka cilvēku tirdzniecība seksuālai izmantošanai un citiem mērķiem joprojām ir viens no lielākajiem riskiem sievietēm un bērniem, kas bēg no Ukrainas un atrodas īpaši neaizsargātā situācijā; norāda, ka pat pirms kara Ukrainas sievietes bija vienas no izplatītākajām cilvēku tirdzniecības upuriem ES; mudina dalībvalstis garantēt sieviešu un meiteņu bēgļu drošību un brīvību no seksuālas izmantošanas, tostarp nodrošinot drošu un koordinētu transportu starp dalībvalstīm; mudina dalībvalstis un ES ātri atklāt cilvēku tirdzniecības tīklus, kas gūst labumu no sieviešu un meiteņu bēgļu seksuālas izmantošanas, un saukt pie atbildības tajos iesaistītās personas; mudina ES atbalstīt Ukrainu ieguldīšanā cilvēku tirdzniecības apkarošanas izpratnes veicināšanas un profilakses pasākumos Ukrainas teritorijā, piemēram, izplatot informāciju par šiem riskiem;
11. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir aktivizējusi sadarbību valstu referentu tīklā cilvēku tirdzniecības apkarošanas jomā un šajā sakarā aktivizējusi policijas sadarbību cilvēku tirdzniecības apkarošanā, tostarp *EMPACT* platformā, un Eiropola vienību izvietojumu valstīs, kas robežojas ar Ukrainu; aicina atbalstīt šos centienus ar pietiekamiem finanšu resursiem ES līmenī;
12. atzinīgi vērtē kopīgo 10 punktu plānu, kas iekšlietu ministriem tika iesniegts 2022. gada 28. martā un kas ietver Komisijas plānu stingrākai Eiropas līmeņa koordinācijai no kara pret Ukrainu bēgošo cilvēku uzņemšanā; norāda, ka 10 punktu plānā ir ierosinātas standarta operāciju procedūras un pamatnostādnes bērnu uzņemšanai un atbalstam, kā arī nepavadītu nepilngadīgo pārsūtīšanai; atzinīgi vērtē to, ka ES koordinators cilvēku tirdzniecības apkarošanas jomā vadībā 10 punktu plānā ir izstrādāts kopīgs cilvēku tirdzniecības apkarošanas plāns, kura pamatā ir ES stratēģija cilvēku tirdzniecības apkarošanai (2021–2025); prasa to ātri pieņemt; prasa veikt papildu ieguldījumus cilvēku tirdzniecības apkarošanas pasākumos Ukrainā, piemēram, izveidojot ES mēroga bezmaksas palīdzības dienesta numuru, kas būtu īpaši paredzēts no cilvēku tirdzniecības vai seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības cietušajiem bēgļiem vai šādu noziegumu riskam pakļautiem cilvēkiem un kas tiktu uzraudzīts ukraiņu valodā;
13. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot koordināciju robežšķērsošanas vietās un uzņemšanas iestādēs, nodrošināt bēgļu precīzu reģistrāciju un piekļuvi nepieciešamajiem dokumentiem; atzinīgi vērtē reģistrācijas programmu brīvprātīgajiem, kuri palīdz bēgļiem, lai sekotu līdz personām, kas sniedz palīdzību; aicina Komisiju vēl vairāk pastiprināt centienus, lai novērstu un apkarotu noziegumus, ar kuriem bēgles var saskarties, piemēram, cilvēku tirdzniecību, seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību, ekspluatāciju un ļaunprātīgu izmantošanu; aicina dalībvalstu policijas spēkus un Eiropolu uzraudzīt un īstenot izpratnes veicināšanas kampaņas tranzīta punktos, ko izmanto cilvēku tirgotāji, piemēram, dzelzceļa stacijās un autoostās, degvielas uzpildes stacijās, automaģistrālēs vai lidostās, caur kurām tie var ievest upurus, kā arī bēgļu uzņemšanas centros, kur var tikt meklēti potenciālie upuri;
14. mudina dalībvalstis izmantot palīdzību, ko attiecībā uz sieviešu bēgļu uzņemšanu piedāvā ES aģentūras; uzsver, ka ir vajadzīga ES mēroga reģistrācijas platforma

personām, kuras piesakās uz pagaidu aizsardzību, kā to ierosinājusi Komisija, un kas ir īpaši nepieciešama, lai atbalstītu nepavadītu nepilngadīgo, kā arī cilvēku tirdzniecības riskam pakļauto personu, piemēram, sieviešu un meiteņu, izsekošanas un atkalapvienošanās centienus;

15. aicina Komisiju ātri sagatavot un ieviest vienotus norādījumus bērnu, jo īpaši jaunu meiteņu, kā arī vecāka gadagājuma sieviešu uzņemšanai un atbalstam, tostarp nepavadītu bērnu pārsūtīšanas procedūru laikā, nodrošinot alternatīvu pagaidu aprūpi un bērnu atkalapvienošanu ar ģimenes locekļiem;
16. uzsver, ka uzņemošās dalībvalstis sniedz atbalstu miljoniem no Ukrainas bēgošo bēgļu, jo īpaši sievietēm un bērniem, kas ietekmē šo dalībvalstu sociālos, veselības aprūpes, bērnu aprūpes un izglītības pakalpojumus; tādēļ aicina Komisiju veikt detalizētu vajadzību analīzi un pielāgot pašreizējos politikas virzienus, tostarp tādus finanšu instrumentus kā struktūrfondi, saglabājot dzimumsensitīvu pieeju; aicina Komisiju pēc iespējas atbalstīt dalībvalstis šā uzdevuma veikšanā, īpašu uzmanību pievēršot sievietēm un jaunām meitenēm; atzinīgi vērtē dalībvalstu centienus sadalīt atbildību, izmantojot Solidaritātes platformu, un mudina vēl vairāk paplašināt šo sadarbību;
17. norāda, ka ir svarīgi, lai bēgles sievietes pēc iespējas ātrāk varētu piekļūt iztikas līdzekļiem, tostarp iespējām strādāt un gūt ienākumus; aicina izstrādāt īpašas programmas un valodu kursus, kā arī vispārēju piekļuvi bērnu aprūpei, lai veicinātu integrāciju ES darba tirgū;
18. uzsver, ka tiek ņemtas vērā to sieviešu vajadzības, kuras saskaras ar intersekcionālu diskrimināciju rases vai etniskās izcelsmes, invaliditātes, valstspiederības, seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes vai izpausmes dēļ, tostarp to sieviešu vajadzības, kuras ir saskārušās ar seksuālu vardarbību, jo īpaši nodrošinot drošus un piemērotus uzņemšanas vai aprūpes pasākumus un nodrošinot, ka robežšķērsošanas vietās netiek pieļauta diskriminācija; uzsver, ka ir jāvērtē un jāanalizē pēc dzimuma, vecuma, invaliditātes, valstspiederības un galamērķa vietas (ja zināms) sadalīti dati, lai atbalstītu piemērotu pakalpojumu un infrastruktūras īstermiņa un ilgtermiņa plānošanu; aicina Komisiju nodrošināt, ka romu sievietes, kas bēg no Ukrainas, netiek diskriminētas un var pārvietoties ES teritorijā; aicina dalībvalstis, īstenojot PAD, garantēt viņu aizsardzību;
19. atzinīgi vērtē ES finansējumu, kas paredzēts no Ukrainas bēgošajiem bēgļiem, tostarp no Atvērto palīdzības kohēzijas un Eiropas teritorijām (*REACT-EU*), Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) un Kohēzijas rīcības bēgļu atbalstam Eiropā (*CARE*), kas ļautu ES valstīm un reģioniem sniegt ārkārtas atbalstu cilvēkiem, kuri bēg no Krievijas iebrukuma Ukrainā; prasa šajos fondos ņemt vērā dzimumu līdztiesības aspektu; uzstāj, ka Parlamentam būtu jāuzrauga līdzekļu izlietojums, jo īpaši valstīs, kurās notiek tiesiskuma pārkāpumi, piemēram, Polijā un Ungārijā; atkārtoti norāda, ka dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana un dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā ir viens no ES pamatprincipiem;
20. norāda, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir vajadzīgs lielāks tiešais finansiālais un materiālais atbalsts no ES un tās dalībvalstīm, lai atvieglotu koordināciju uz vietas un nodrošinātu dažādo pienākumu labāku sadali; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot

humānās palīdzības koordināciju sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību un starptautiskajām organizācijām, tostarp *UNHCR*, *UN Women*, ANO Iedzīvotāju fondu, Pasaules Veselības organizāciju un citām ANO aģentūrām, kā arī Starptautisko Migrācijas organizāciju un Starptautisko Sarkanā Krusta komiteju, un nodrošināt tūlītēju un tiešu piekļuvi finansējumam pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas sniedz palīdzību Ukrainas bēgļiem, jo īpaši dzimumu līdztiesības, SRVT aizstāvības un sieviešu tiesību organizācijām un cilvēktiesību aizstāvēm visās tranzīta un bēgļu uzņēmējās dalībvalstīs un jo īpaši valstīs, kurās ir noteikti SRVT ierobežojumi; mudina Komisiju un dalībvalstis iesaistīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un apspriesties ar tām un vietējām iestādēm par finansējuma pieejamību un tā izlietojumu un piešķiršanu;

21. aicina ES iestādes un dalībvalstis — arī ar šo karu saistītu politisku lēmumu pieņemšanā — cieši apspriesties ar organizācijām, kas cīnās par sieviešu, meiteņu un marginalizētu grupu tiesībām, jo īpaši uz vietas; aicina sniegt īpašu atbalstu cilvēktiesību aizstāvēm, kuras joprojām darbojas Ukrainā, un aizsargāt viņas;
22. uzsver NVO un aktīvistu grupu milzīgo darbu, ko tās veic, lai palīdzētu sievietēm piekļūt SRVT, un ka to dalībnieces riskē ar savu brīvību, kā tas ir noticis *Justyna Wydrzyńska* gadījumā, kurai saskaņā ar Polijas drakonisko pretabortu likumu ir izvirzīta apsūdzība par medicīniska aborta tablešu nodrošināšanu citai sievietei; aicina Komisiju aizsargāt šīs cilvēktiesību aizstāves pret jebkādu vajāšanu, ar ko viņas varētu saskarties, un atbalstīt viņas;
23. uzsver īpašās grūtības, ar kurām, šķērsojot robežas, saskaras *LGBTIQ+* ģimenes; uzsver, ka viendzimuma pāru bērniem pastāv risks tikt šķirti no viena vai abiem vecākiem; aicina dalībvalstis, īstenojot Pagaidu aizsardzības direktīvu, ņemt vērā *de facto* partnerattiecības un ģimenes;
24. atgādina par sarežģīto situāciju un šķēršļiem, ar ko saskaras transpersonas, tostarp transsievietes, sievietes transpersonas un interseksuāles, kurām pasēs ir norāde par vīriešu dzimumu un kurām ir liegts bēgt no Ukrainas; atgādina, ka transpersonas, kuru personu apliecinošie dokumenti neatbilst viņu identitātei, nevar šķērsot iekšējos kontrolpunktus un var tikt izslēgtas no civilās aizsardzības pasākumiem; norāda, ka uzņemšanas nometnēm, ko viņiem izveidojuši brīvprātīgie un pilsoniskā sabiedrība, trūkst spēju izmitināt visus; uzsver, ka transpersonām ir grūtības piekļūt hormonālās ārstēšanas līdzekļiem; atgādina, ka PVO šādus ārstēšanas līdzekļus un citas specifiskas zāles, kas nepieciešamas transpersonām un interseksuāļiem, ir klasificējusi kā būtiskas, tāpēc tās būtu jāiekļauj humānās palīdzības sūtījumos; tādēļ aicina Komisiju sniegt ES finansiālo atbalstu un koordinācijas palīdzību šajā jomā; aicina ES lūgt Ukrainu vienkāršot procedūras, lai ļautu šīm sievietēm bēgt no Ukrainas; aicina ES dalībvalstis nodrošināt atbilstošas zāles un medikamentus pēc tam, kad šīs sievietes ir šķērsojušas robežu;
25. uzskata, ka Ukrainas pašvaldībām, kas uzņem iekšzemē pārvietotas personas, ir jānodrošina pienācīgs atbalsts, lai iekšzemē pārvietotās personas varētu palikt savā valstī, līdz apstākļi ļaus tām atgriezties mājās; atzinīgi vērtē Komisijas centienus attiecībā uz iekšzemē pārvietoto sieviešu un meiteņu vajadzībām;
26. atgādina par ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 par sievietēm, mieru un

drošību un visām turpmākajām rezolūcijām, un aicina tās īstenot; uzstāj, ka konfliktu novēršanā, atrisināšanā, mediācijā un miera sarunās ir jāiesaista sievietes visā to daudzveidībā un marginalizētas grupas, un tāpēc aicina ES iestādes izveidot darba grupu, kurā būtu iesaistītas sievietes un uz vietas strādājošās pilsoniskās sabiedrības pārstāvji; prasa Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentam (*NDICI*) sniegt palīdzību mācību fondu veidā sievietēm un NVO Ukrainā, lai dotu viņām iespējas piedalīties konfliktu risināšanā un pēckonflikta atjaunošanas centienos; prasa ES iestādēm un dalībvalstīm savos centienos panākt šā kara izbeigšanu pievērst īpašu uzmanību dzimumu līdztiesībai;

27. uzsver sarežģīto situāciju, ar ko Moldova saskaras attiecībā uz tās infrastruktūras un pakalpojumu noslogotību; atzinīgi vērtē Solidaritātes platformas ietvaros paustās apņemšanās piedalīties pārcelšanā, lai palīdzētu Moldovai tās centienos uzņemt bēgļus, kas bēg no Ukrainas; aicina dalībvalstis un Komisiju turpināt centienus, kuru nolūks ir vēl vairāk palīdzēt Moldovai, dalot atbildību un sniedzot īpašu palīdzību, lai apmierinātu sieviešu un meiteņu bēgļu vajadzības;
28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijai, Eiropas Padomei un Ukrainas prezidentam, valdībai un parlamentam.